

Pan Jan Pechor vzpomíná na osvobození. II. část

Jana Rozková

Začátek osvobození: Rusi chtěli vyhodit do vzduchu zásoby benzínu

„V neděli v poledne (15. dubna 1945) jsme se naobědvali a otec jako starý fronták, byl na italské frontě za první světové války, povídá: „Děti to není dobré.“ Šel jsem s tatínkem do zahrady, kde už seděli další tři hospodáři. Seděli tam spolu, s sebou měli litr vína, prý když nás to klepne, ať aspoň máme v sobě. Odtud jsme měli přehled. Rusi bombardovali Křepice, školu i kostel, ten nezasáhli. Pak letěli na Zelňák, tam se otočili a letěli zpátky přes Němčice. Můj tatínek povídá: „Chlapi, to není dobré, oni se otočili a letěli pro novou nálož.“

Navíc ještě, jak je v ulici U Rybníka dnes po levé straně na rohu kříž, tam stávala stodola a v ní byl v průjezdu Němec. Jak letěla ta ruská stíhačka, on po ní vystřelil. Rus se otočil, uviděl ho a odlétl pryč. Ale netrvalo ani půl hodiny a už letěla kolona bombardérů. Věděli jsme, že je zle. Otec nám povídá: „Děti, pojd'te sem, musíme se držet všichni pohromadě, když bude zásah, ať zařveme všichni, ať tady někdo nezůstane sám.“

Rusi nakonec bombardovali místo, kde bydleli Klouparovi dnešní Strouhalovi (v Dolní ulici). Němci si tam totiž uložili dvě stě sudů s benzinem. A Rusi je chtěli vyhodit do vzduchu. Lidé si tam však v zahradách nosili do krytů šaty a jídlo. Rusi minuli a bombu hodili až dozadu do zahrady, kde bydlel nějaký Loskot. Jeho dcera

akorát vlezla do krytu, když na něj Rusi shodili bombu. Lidé šli potom malou Aničku hledat a pod sutinami ji ušlapali.

Hlídal jsem klíč k pokladu.

„Boje jsme přečkali ve sklepě u Čermáků, to je dnes sklep starosty Smetany. V pondělí 16. dubna 1945 jsme vzali doma všechny peřiny, co jsme měli, a vydali jsme se tam.

Když jsme opouštěli dům, tak jsme ho nechali odemčený a vojáci si tady hospodařili. Matka ještě nechala v kuchyni mísu koláčů, ať prý se vojáci najedí. Ať to ale byli Rusi nebo Němci, jídlo měli zakázané. Měli strach, aby nebylo otrávené. Takže, když jsme se vrátili, ta mísa byla na svém místě tak, jak jsme ji tam postavili.

Po cestě do sklepa jsme šli okolo fary. Před ní stál pan děkan se služkou. Tatínek mi řekl, ať se jdu s nimi rozloučit, že kdo ví, kdy je zase uvidím. Já jsem totiž dělal v kostele ministranta. Zrovna jsem také viděl, jak se vracel z kostela pan kaplan. Byl zamykat kalichy. Kaplan se ptal děkana, kam má klíč schovat. A nakonec se rozhodli, že ho zahrabou do popela v kamnech v síni, tam ho prý nikdo hledat nebude.

O tom, kam klíč schovali, věděl i můj švagr Josef Křišpín. Byl holič a jednou, když se k němu přišel ostříhat nějaký Rus, tak viděl, že ten klíč má na krku. Vyměnil ho s ním za staré jízdní kolo – Rusi na nich jezdit stejně neuměli, ale kdo ví proč, je strašně chtěli. Švagr mi klíč potom přinesl. Měl jsem ho u sebe celý konec války a tak jsme cennosti z kostela zachránili.“

Osvobození jsme přečkali ve sklepě pod červeným křížem

„Do sklepa k Čermákům jsme přišli v pondělí 16. dubna 1945 v půl osmé ráno. Někteří už tam byli od neděle večer. Chlapi se ze střechy dívali, jak postupuje fronta. V pondělí ráno došli, že už je to tady.

Naštěstí se k nám do sklepa, nevím jak, připlétl i doktor Medek (bydlel u uličky na Zádvořník, tam, kde teď bydlí Vaněk). Měl s sebou i červený kříž, který pověsil na štít sklepu. Rusi chodili okolo, a když viděli červený kříž, žádný za námi nevlezl.

Jednou večer však k nám vpadl strašně opilý Rus a řval: „Kde je Germán, já zastřelit ho.“ Dělal ve sklepě prostě dusno. Tak chlapi vylezli a vydali se na velitelství, že je u nás soldát a že nás chce postřílet. Do sklepa se tak s nimi vrátil i poručík ještě s jedním vojákem. Ve sklepě opilce odzbrojili, úplně nahého ho hodili do duchen a šli pryč. Vrátili se ráno, opilec už věděl, co ho čeká, a trhal si vlasy hrůzou. Poručík ho hned odkrágloval. Dostal vojenský soud. Odstřelili ho.

Ve sklepě jsme přečkali až do konce. Hodně lidí ale přesouvali do Staroviček.

Z doslechu taky například vím, jak to vypadalo ve Starovicích. Tam to byla hrůza. Rusi tam ve sklepích prostříleli nádoby s vínem, lehli si pod ně a chlastali. Neuměli natahovat štipcem, tak do toho stříleli a chlastali.“

Němčice dobyli až na potřetí. Připraveny byly i Kaťušy

„Rusi do Němčic definitivně přišli až ve středu 18. dubna 1945. Napoprvé tu byli už v pondělí, ale byli třikrát odražení.

Němci se bránili zuby nehty. Zadní most měli celý podminovaný. Němci ho nemohli dřív opustit, než přijdou Rusi. Až přišli těsně k němu, hodili ho do vzduchu. Znemožnili jim tak hlavní trasu na Brno. Jako poslední možnost chtěli Němci vyhodit i přední most, ale minuli se a bomba padla na dvůr, který dnes patří zemědělci Furchovi. Byla tam po tom obrovská jáma. V podnájmu tam bydlel učitel, který pomáhal odklízet a najednou začal křičet: „V té jámě něco je, tam se něco hýbe!“ V té roklině byl zasypaný kůň.

Rusi zase měli jako poslední možnost připravené Kaťuše. To byly takové bedny na valníku, z kterých létala jedna střela za druhou. Lidé měli z Kaťuší hrozný strach. Tyto zbraně se používaly tehdy, když se nedařilo dlouho prorazit frontu. Použili to například v Syrovicích. V Němčicích stály Kaťuše na tehdejších hřištích, Rusi je měli podminované, aby je Němci za žádnou cenu nesebrali.“

Na střeše nezůstala jediná křídlice „Až bylo po všem, vyhořených bylo tři čtvrtě Němčic. Náš dům našťestí ne. Ale neměli jsme na střeše ani jednu křídlici. Všechno bylo rozbité dělostřelectvem. Na dvoře se nám objevilo asi deset běžných metrů dřeva. Ani jsme ho nemuseli štípat, všechno bylo rozsekané na malé špalíčky. Ze začátku jsme si dům vyspravili aspoň tak, aby nám nepršelo v kuchyni do talířků.

Dělostřelecké bomby, to bylo strašné. Jen, co jsem jich napočítal u nás doma. Jen v elektrických hodinách v předsíni byly střepiny ze tří granátů. Letecké bomby našťestí v Němčicích moc nebyly.

Jednou se nám stalo, že jsme ze zahrady slyšeli hrozný křik. Sestra Františka Doležalovyho (ul. Brodačská 39) utíkala přes zahrady směrem dozadu ke stodole. Bylo vidět, že už nemůže a za ní se hnali dva Rusi. Chtěli ji znásilnit. Ale za námi kde se vzal, tu se vzal poručík. Mysleli jsme si, že chce zastřelit ji. Vzal od pasu samopal (bubínkáč), a jen to rachotilo. Ona spadla, tak jsme si mysleli, že ona chuděra už... Ale on nestřílel po ní, ale po těch

Rusech. Ona, jak se po chvíli zbrábořala, tak se postavila a byla v pořádku. Ti dva ale byli kaput. To jsem viděl na vlastní oči.

Rusi bydleli po osvobození chvíli i u nás v domě. Neustále loudili víno, ale otec ho vždycky zapřel. Jednou stál u nás v okně Rus a nadával na Němce, plnou dávku ze samopalu pouštěl do vzduchu a volal: „Konec vojny, kaput, kaput!“

Chtěli mě unést do Moskvy. Abych jim hrál na harmoniku

„Za pár dní už se u nás v ulici řadila auta. Vojáci se chystali k odjezdu. Tatínek mě zavolal, ať jim jdu na cestu zahrát. Uměl jsem na harmoniku a jeden z vojáků ji tam jen tak mačkal a moc mu to nešlo.

Prve mi harmoniku moc nechtěl půjčit, ale pak že jo. Tak jsem jim zahrál Tu naši písničku českou. A najednou. Byla plná ulic vojáků. Nedalo se tudy ani projít. Otec stál našťestí vedle mě. Došel za námi jeden z vojáků a lálal mě, že v Rusku budou čokolády, a nevím, co všechno sliboval.

Tatínek mi říká: „Ty víš, tady to nevypadá dobře, chtějí tě zpakovat. Dej mu tu garmošku a pojď se rychle schovat, oni by tě sebrali do Moskvy.“

Jenže oni mě nechtěli pustit, chtěli, abych hrál a hrál. Okolo bylo snad víc vojáků než na frontě. Nakonec se mi utéct podařilo.“

Schovaná pistole na půdě, finanční trest od soudu

„Za války otec schoval kamarádovi Frankovi pistoli na půdě za trámem. Po Frankovi už šli a pistoli mít nesměl. Kdyby Němci objevili, že má pistoli, tak by ho určitě jako Čecha odstřelili.

Já jsem pak po válce pro ni lezl za ten trám, protože otec měl nemocnou nohu. A jako kluci, už bylo po frontě, mně můj ročník Laďa Mrkvica povídá: „Dej mi tu pistoli, já ti za ni dám kolo“. A protože nám všechna kola pobrali Rusi - sice na nich neuměli, ale stejně je chtěli, tak jsme se s tatínkem domluvili, že mu ji dám, že stejně je nám ta pistole na nic.

Jenomže já jsem mu ji dopoledne dal a odpoledne už tady byl policajt Chaloupka. Mrkvica postřelil někoho na hřišti. Měl pistoli v kapse, vzal ji a zakřičel stůj, nebo střelím. Jenže ji měl

doopravdy nabitou. Ještě, že ho nezastřelil.

Potom jsme byli u soudu, Laďa platil asi pět tisíc, já už nevím, kolik.

Oběti a zklamání osvobození

Pro některé však znamenal příchod Rusů velké zklamání.

„Nějaký Řeřucha měl nad jídelním stolem mapu dvakrát dva metry. Špendlíky si na ní značil, jak šla fronta. Blízko něho však bydlel Vlč, to byl Germán, který se dal k německé straně. Když přišli Rusi, ptali se, kde bydlí Germán. Někdo toho ruského vojáka poslal špatně, nebo si to spletl, nevím. Naneštěstí byl Řeřucha nádražák a čekal na příchod Rusů v černé uniformě. Rus bouchal samopalem na vrata, Řeřucha byl šťastný, že ho přivítá. Ale, jak otevřel a Rus viděl, že má uniformu, hned ho střelil. Střelil ho do pravého boku a střela mu zůstala v levém kyčelním kloubu.

Dalšího Abstrašita Xavera, který bydlel na ul. Brněnské (vedle Ryšavých) zase Rusi dobyli tak, že jsme nevěděli, jestli přežije. Dobyli ho za to, že je rusky vítal. Uměl perfektně rusky, protože byl původně Rus a až za první světové války padl do zajetí a už tady zůstal. Vojáci se ale zlobili, že nebojoval s nimi. Snažil se jim vysvětlit, že on už má odbojováno, ale nedali si říct. Kdosi se je snažil odlákat na vodku, ale jeden voják flašku s vodkou vzal a rozbil ji o zem. Tak nám sklaplo – protože, jak Rusi nechtěli vodku, bylo zle.“

Tříkrálová sbírka 2015

Pavel Nečas, koordinátor Tříkrálové sbírky ve Velkých Němčicích

V měsíci lednu se uskutečnila již v pořadí patnáctá Tříkrálová sbírka, kterou pořádá Charita Česká republika. Prostřednictvím svých diecézních charit (patříme pod brněnskou), které mají pod sebou jednotlivé oblastní charity (patříme pod Břeclav) se daří uskutečňovat největší sbírková dobrovolnická akce v celé České republice.

Ředitel Oblastní Charity Břeclav Ing. Jan Gajdoš nám zaslal děkovný dopis. Určený je všem, kteří jakkoli přispěli a pomohli lidem, kteří se ocitli v životní krizi a kteří procházejí obdobím, ze kterého bez pomoci jiných není úniku. Tříkrálová sbírka otevírá srdce

jiných lidí, vítězí nad lhostejností k neštěstí druhých a nechává zapomenout na současný konzumní styl života. Ing. Gajdoš též vyjádřil poděkování všem dobrovolníkům-koledníkům, kterých se zapojilo na území okresu Břeclav přes 1700. Tito osobně navštívili domácnosti, ve kterých znají význam slov pomoc, pochopení, láska k bližnímu, kde otevírají svá srdce k pomoci potřebným u nás i v zahraničí. Oblastní charita Břeclav s Vaší pomocí přispěla k naplnění Tříkrálové sbírky a podali jsme pomocnou ruku těm, kteří sami sobě pomoci nemohou.

V okrese Břeclav se zúčastnilo 70 obcí-výtěžek 2.350.871 Kč

1. Břeclav	177.927
2. Velké Bílovice	117.267
3. Lanžhot	100.000
4. Šitbořice	86.041
5. Velké Pavlovice	80.322
6. Hustopeče	80.162
7. Kobyly	69.601
8. Podivín	65.991
9. Valtice	64.063
10. Velké Němčice	60.434

Výtěžky Tříkrálových sbírek ve Velkých Němčicích v letech 2011-2015

Roku	Částka
2011	56.002
2012	57.301
2013	60.163
2014	64.478
2015	60.434

Zveme vás do školy.

Miroslav Strouhal,
ředitel ZŠ Velké Němčice

Pomalu a jistě se blíží závěr školního roku 2014/2015. I když toho mají žáci v ZŠ Velké Němčice ještě hodně před sebou, určitě se už těší na hlavní prázdniny. Ty letošním jim začnou již v sobotu 27. června. Věříme, že v posledním týdnu školního roku budou ve školních budovách řemeslníci, kteří budou provádět kompletní rekonstrukci sociálních zařízení.

Výčet toho, co se v letošním školním roce událo, by zřejmě zabralo hodně místa tohoto zpravodaje. Pan starosta Velkých Němčic před třemi lety poprvé pozval do obřadní síně nejúspěšnější žáky z různých olympiád, naukových, sportovních nebo kultur-

ních soutěží, aby jim poděkoval za reprezentaci školy a obce. V letošním roce budou mít organizátoři této akce asi zamotanou hlavu z toho, kam všechny úspěšné umístit. Celá řada žáků školy totiž dosáhla úspěchů nejen na okresní úrovni, ale dostala se do krajských kol soutěží a patřila tam mezi nejlepší.

Již od podzimu probíhala celostátní soutěž školních družstev ve fotbale, kterou organizovala firma Coca Cola. Chlapci školy se dostali až do krajského finále, kde v konkurenci ZŠ Vyškov, Moravský Krumlov a Kyjov obsadili 3. místo. Vítězství školní reprezentaci neuniklo v krajském kole v halovém fotbale, které se hrálo v dubnu v Ivančicích. Díky vítězství v okresním finálovém turnaji školních družstev v basketbale, které se hrálo v nádherné tělocvičně ve Valticích, se chlapci naší školy mohli zúčastnit krajského finále v Kyjově, kde obsadili páté místo. Za úspěch považujeme i vystoupení stolních tenistů, kteří v okresním kole rovněž nenašli přemožitele a z krajského finále v Hodoníně si přivezli 4. místo. Nezklamali ani chlapci, kteří si přivezli pohár za třetí místo z okresního finále šachových družstev. Velmi dobře školu reprezentovali i ti, kteří si přivezli pohár s bronzovými medailemi z okresního finále Mac Donalds Cupu, což je soutěž pro nejmenší fotbalisty.

Není jednoduché uspět ani v naukových soutěžích. Radost nám udělala Klára Homolová z 6. třídy, která nejprve uspěla v okresním kole zeměpisné olympiády a poté obsadila 13. místo v krajském finále, které se konalo v Brně. Účast v krajském kole si vybojovalo družstvo dívek v soutěži Hlídek mladých zdravotníků. Další úspěchy si přivezli ti, kteří nás reprezentovali v okresních kolech Matematické olympiády, Olympiády anglického jazyka, Pythagoriády, Dějepisné olympiády a Matematického klokana. Při důkladném průzkumu výsledkových listin uvedených soutěží by pečlivý čtenář určitě zjistil, že naši žáci předstihli ty, kteří zde reprezentovali školy, které patří mezi tzv. velké a dokonce i studenty víceletých gymnázií.

I poslední dva měsíce budou ve škole ve znamení celé řady akcí, na které jsou pravidelně zváni i dospělí.

Maratón závěrečných akcí školy odstartovala Noc otevřených dveří, která měla premiéru ve čtvrtek 7. května. Prohlídky byly organizovány jako na zámcích. Na trase se mohli návštěvníci setkat s císařovnou Marií Terezií a jejím manželem, navštívili školu 18. století, při tvoření světa spatřili Darwina, podnikli exkurzi do školy strašidel. Věříme, že kdo do školy přišel, nelitoval. Překvapeni byli i účinkující, kteří svoje scénky opakovali pětkrát a přivítali ve školních třídách přibližně 200 diváků. Fronta u vstupních dveří byla taková, že se na prohlídku muselo čekat.

O tom, že práce ve škole ještě zdaleka nekončí, se mohou přesvědčit všichni ti, kteří přijdou na jakoukoliv akci. A že jich do konce června ještě bude! Stačí jenom sledovat pozvánky, které škola zveřejňuje. Těšit se můžete například na slavnostní koncert žáků ZUŠ v Pohořelicích, vystoupení školních recitátorů, kouzelnickou „šou“, dětské divadlo, školní kabaret, oslavu Dne dětí nebo koncert country kapely Poutníci. Spousta těchto akcí se bude odehrávat u příležitosti 2. ročníku Zahradních slavností, které se po úspěšné loňské premiéře budou konat v malém školním amfiteátru. A i kdyby vás snad program v zahradě školy nudil, věřte, že i tak se bude na co dívat. Podvečerní posezení u školního jezírka, rozkvetlé kytičky, naučná stezka, ukázka dřevin vybudovaná Lesy ČR v Židlochovicích, konzultace s pracovníky Všeobecné zdravotní pojišťovny, která je tradičním partnerem většiny větších akcí školy. To vše určitě stojí za návštěvu.

A co si přát do posledních dní školního roku nejvíce? Žákům určitě hodně štěstí při závěrečném boji o co nejlepší známky, učitelům klid pro práci a všem dalším příjemné setkávání při všem, co jim škola ještě připravuje. Zveme vás, přijďte se podívat. Věřte, nebudete litovat.

Pálení čarodějnic ve školní družině

Lenka Homolová

Ve čtvrtek 30. 4. se konalo na dvoře školní družiny Pálení čarodějnic. Paní družinářky nachystaly plno soutěží a her, například Kdo nejrychleji

uplete z větví koště nebo Kdo nejdříve zamete pavouka do cíle. Za každý splněný úkol dostaly děti malý pamlsk. Po skončení her byl připraven táborák, který začal zapálením slaměné čarodějnice na hranici. Večer se rodiče rozešli, ale děti a paní družinářky zůstaly v družině i na spaní. Ještě si trochu pohrály a poslechly si pohádku a pak už ulehly do spacáků. Ale čekalo je ještě jedno dobrodružství – stezka odvahy. Každé dítě šlo samo potmě přes celý dvorek do průjezdu a zpět. Pro ty nejmenší to byla i taková malá příprava na tábor. Pálení čarodějnic si určitě všichni výborně užili a paní družinářky si zaslouží poděkování za uspořádání celé akce.

Kdo neuhradil poplatky za svoz komunálního odpadu nebo psa, necht' tak učiní co nejdříve. Zákonná lhůta uplynula 31. 5. 2015.

Monster-streetball-action vol. 8

Lukáš Nápravník

Jestli jde o tradici, nechám na čtenářích, nicméně 27. 6. 2015, se ve sportovním areálu vedle školy bude konat osmý ročník této, pro náš region jistě významné sportovní akce. Že jde o zjednodušený basketbal trojic, hrajících na jeden koš, by nemělo příznivce jiných sportů odradit. Pokud má nějaká akce vysokou sportovní a zážitkovou úroveň a je „na živo“, oslovuje pravidelně i širokou veřejnost. Divácká podpora je jeden z mála nedostatků tohoto od 11.30 do 18.30 hod konajícího se turnaje. Jinak můžeme slíbit tvrdé souboje hráčů z nejvyšších českých i slovenských lig, reprezentantů i vítězů jiných prestižnějších streetballových turnajů. Chceme nabídnout i soutěže o ceny pro nejmenší, občerstvení a zázemí pro veřejnost. Atraktivnost jistě zvýší tradiční soutěže nejlepších hráčů a vystoupení tanečních nebo jiných talentů mezi zápasy. Ano, zdarma.

Snad Vám tuto akci a streetbal samotný přiblíží více kapitán vítězného týmu ve finále nejvyšší basketbalové soutěže na Slovensku, 199 cm vysoký

a něco málo přes metráček vážící čtyřnásobný vítěz „Monsteru“, Jan Kratochvíl.

Nejdříve bych tě poprosil o pár postřehů k nedávno proběhnutému finále Slovenské nejvyšší soutěže.

Finálová série byla fantastická. Bylo to neskutečný a nervy drásající finále plné zvratů. Jsem nesmírně šťastný, že jsme vyhráli 7. zápas v Prievidzi, kde už to moc lidí nečekalo a moc lidí nevěřilo. O to je to lepší pocit. Konečně jsem se dočkal zlaté medaile, poprvé. Já osobně jsem mohl nějaký ty bodíky navíc přidat, ale tak je to sport. Dal jsem do toho vše a mužů byt spokojený.

Co se ti vybaví, když se řekne: „Velké Němčice“?

Velké Němčice? Fajn lidi, moc fajn, super příroda, čistý vzduch, klid, fantastické prostředí a nevím či k vínu se mám vyjadřovat?

No, tak na to jsem zvědavý.

Víno - veliká kapitola. Velmi chutné. Mám v oblibě spíše červené. A vůbec moravská vína jsou špičková hlavně z Němčic. K tomu po turnaji zpěv, cimbálka a samozřejmě příjemní a přátelští lidé.

Tak to můžeme publikovat? Možná trochu naivní otázka, ale proč hraješ vlastně streetball?

Streetball hraji, protože mě baví. Je venku, je to po sezóně, kde to беру jako, že něco dělám a taky jako relax. Tolik se nemusí běhat jako v normálním basketu, ale zase nechci říct, že se člověk nezadýchá nebo nezapotí. Je to rychlý. Stále se něco děje a člověk musí být velmi ve střehu. Nemůžete se schovat a musí se zapojit všichni 3 hráči. Jde hlavně o prostředí, lidi a zábavu.

Otázka poslední. Už si projedil a vyhrál spoustu turnajů, jak bys hodnotil ten „němčický“?

Street v Němčicích se rok od roku zlepšuje, kvalitou jde jistě nahoru. Základ jsou lidi, kteří tam jezdí pravidelně a to setkání je super. Je to takový rodinný strýtek a proto je možná odlišný od ostatních. Mně se tu velmi líbí. Hlavně, když všude po Moravě hlásí deště a pan Nápravník vždy slíbí, že zařídí počasí...prostě, přijďte se podívat. Díky za rozhovor

ZAHRADNÍ SLAVNOSTI
(pokračování úspěšných kulturních akcí v prostředí malého amfiteátru ve školní zahradě)

15. 6. 2015 – pondělí - 17,30 hod.
SLAVNOSTNÍ KONCERT ŽÁKŮ ZUŠ V POHOŘELICÍCH (POBOČKA VELKÉ NĚMČICE) A VÍTEŽŮ RECITAČNÍ SOUTĚŽE ZŠ VELKÉ NĚMČICE.

Vstupné dobrovolné.

17. 6. 2015 – středa – 17,30 hod.

ŠKOLNÍ KABARET

Scénky a pohádky v podání členů dramatického kroužku a jejich přátel.

24.6 2015 – středa – 19,30 hod.

Country večer pod ořechem.

POUTNÍCI

Vystoupení country brněnské country skupiny.

Vstupné v předprodeji 100 Kč, na místě 120 Kč. Předprodej vstupenek na telefonním čísle 519417222.

Základní škola Velké Němčice vás zve

5. 6. 2015 – pátek – 17,30 hod. –
hřiště TJ Sokol Velké Němčice

DEN DĚTÍ

Tradiční oslava Dne dětí na hřišti. V programu se představí například skupina historického šermu, taneční skupina Move Around. Na závěr ohňová šou.

Orel jednota a Farní úřad Velké Němčice

Dětský den

v neděli 14. června 2015
v 14:00 v areálu kostela
Srdečně zveme děti společně s rodiči

PROGRAM KINA JISKRA

(program kina na www.365dni.cz nebo <http://www.zsvelkenemcice.eu>)

22. června 2015, (pondělí), 17,30 hod.
PADDINGTON

Paddington není jen tak obyčejný medvídek. Pochází z nejtěmnějšího Peru, nosí červený klobouček a víc než cokoliv jiného miluje marmeládové sendviče. Délka filmu 98 minut.